I Blixtbelysning.

För Idog av G. H. SILVER.

UNDERSTUNDOM händer saker och ting av sådan beskaffenhet, att man helst önskar undvika att beröra dem. Ärligheten fordrar nämligen att man ej fegt undandrager sig plikten att omutligt klandra klandervärda, moraliskt och juridiskt brottsliga handlingar som ock att försvara varje person från ohumana och orättvisa behandlingar vare sig detta nu gäller vänner eller fiender. Detta möter emellertid stora svårigheter, — särskilt i dessa tider, då humbugen triumferande sitter i högsätet, som en ofelbar "demigod", inför vilket det stora flertalet tycks tanklöst och odmjukt böja sig. Falskt hänsynstagande för en person är lika brottsligt, som hänsynslöst klander. Då dylika delikata saker uppstå, känner man sig närmast manad till tystnad, — men tystnad är ofta lika brottslig. Neutral passivitet kan understundom vara lika förkastlig som aktiv agressivitet.

Det har varit gott om humbugsartade händelser i svensk-Canada under de senare åren. Ett faktum är att troligtvis ingen period i svensk-Canadas historia har varit så livaktig och händelserik, som det senaste decennet, men ett faktum är också, åtminstone i mina ögon, att all denna livaktighet karaktäriserats av en hycklande, skrymtaktig humbugsanda varöver sannerligen den svenska nationen har föga anledning känna sig smickrad. Innan någon som en rovlysten gam hinner kasta sig över mig för detta påstående, vill jag skynda att tillägga, att visserligen många goda och ädla företag av ärliga, redbara, för svensk kulturodling varmt intresserade personer, **startats under** dessa år, — företag, som varit av löftesrik beskaffenhet och ägnade att entusiasmera varje sann kulturvän. En viss "begeistring" åstadkoms också, ollikartade livsyttringar av svenskt kulturliv yppade sig, framtiden låg vacker och ljus framför dem, som vigde sina förmågor och krafter till denna kamp, — men vad blev resultatet? Följ dessa företags historia, dess utveckling och tillväxt; — följ de vidriga, intrigartade, skamlösa tvister och stridigheter som av desamma föranletts; gå till djupet av hela "härlighet", undersök av vilka motiv en del fraktioner, som genom konstlad popularitet lyckats erövra ett visst ledareskap inom dessa rörelser, i inbilsk högfärdhet och hänsynslöst storhetsmani inspirerats till sina högsinnade splittringsbravader. Betrakta slutligen de futtigt små resultaten av de gjorda ansträngningarna, som i de flesta fallen slutat med att de, som utfört det drygaste, ärligaste, pliktrognaste och **oegennyttigaste** arbetet, på det skamligaste sätt av dessa självförmätna, napoleanski sinnade "ledare" avslöjats som skurkar och bedragare, — och envar skall erkänna att det hela präglats av osmaklig, vämjelig humbug! Att det hela varit en vidrig komedi, där skrymtaktigheten, hyckleriet och inbilskheten firat sina vildaste orgier.

Det är dylika saker det är obehagligt att vidröra. Visserligen har en del av sjukdomen smygit sig fram vid skärmytslingarna i tidningspressen, men ej allt. De som vågat röra vid eländet och sökt röra i smutsen, ha totalt nedgjorts, och de ridderliga fältherrarne ha frossat på sina segrar och av högfärdsgalenskap gått — sin egen undergång, sitt eget stora fall, sin egen obevekliga avslöjning till mötes!

* * *

DYLIKA reflektioner komma av sig själva då man betraktar de händelser, vi under senaste månaderna bevittnat, händelser, som väl aldrig haft och jag hoppas ej kommer att få sitt motstycke i svensk-Canadas historia. Jag avser naturligtvis den oerhörda kullerbytta, som nu utgör allmänna samtalsämnet i svensk-Canada, och som lämpligen kan betecknas som — **Forum-eländet!** Detta är en affär, varom man helst önskar tiga. Ruttenheten, oarligheten, skrymteriet och humbugen är sannerligen här så stor, att det är vämjeligt att röra därvid. Saken har emellertid på ett tämligen uppseendeväckande sätt dragits inför allmänheten, och de "stridande" parterna ligga redan i luven på varandra, — vadan några reflektioner ej torde vara ur vägen, — särskilt, som man tycks glömma att beskåda katastrofen i belysning av vad som hela tiden förut hänt! Betraktat i belysning av Forums journalistik i det förflutna, red. Browns härjartåg och tsardöme inom svensk-Canadas "radikala" värld, blir hela tilldragelsen tragi-komisk, med rätt så dramatiska poänger i bland! Det är verkligen stor skada, att i svensk-Canada ej finnes en dramatisk författare, som kunde behandla den oerhörda rikedom av stoff för ett kulturhistoriskt dramatiskt verk som svensk-Canada under senaste åren erbjudit.

Forums journalism är välkänd, om ej precis "välkänd". Därom bör ej många ord sägas. Under Browns redaktörsskap tjänade Forum den sociala världsrevolutionen och mänsklighetens framåtskridande, genom att han med sirliga gester och storslagna fraser månatligen avslöjade någon för revolutionens bevarande vådlig person, som t. ex. Norris-liberalen Carlson, bondfångaren Holmgren, reaktionären, nidskrivaren, brännvinsadvokaten Silver, arbetarefakiren Helmer Johnson m. fl. för att ej nämna alla andra, som befunnos vådliga. Förbudssidan hade också i Forum en "trogen" motståndare, och de förtjänstfulla, av nit för den personliga friheten skrivna artiklarna borde ha renderat honom spritintressenas guldmedalj av första storleken. Men ej endast de för den sociala revolutionen vådliga personerna avslöjades (desauverades), utan de för radikalismen nyttiga, d. v. s. sådana som funno nåd inför hans ögon!... upphöjdes vederbörligen till rang och värdighet av konsul-aspiranter och legislatur-kandidater, etc. Glansnumret i Forum var alltid en smutsdrypande avslöjning, en brännvinsstinkande antiförbudsartikel eller hänfulla, hänsynslösa, ovederhäftiga "hugg och stick" efter — puritanerna och de reaktionära, — m. a. o. — de, som vågade hysa andra åsikter än de B. behagade lysa med!

Han hade samlat omkring sig en skara trogna drabanter, som höllo honom om ryggen i "vått och torrt", som voro färdiga att gå igenom eld och lågor för sin hövding, och som nästan kreverade om man råkade lägga ett finger på honom! Deras hövding var ofelbar, var Gud själv, och fick ej vanhelgas! Ej underligt att Forum, trots motståndares spådom, — stadigt växte och för varje dag kom på säkrare fötter! Och den bebådade revolutionen närmade sig med stora steg.

— — — —

Elaka tungor viskade om att Forum ej blev gammal, — att dess resurser ej kunde räcka i längden. Men — de räckte! Forum kom regelbundet ut, — varje gång med ett skadeglatt segertjut, att dess belackare kommo på skam! Och dessa stodo där förvånade! Segervissheten växte med varje nummer. Stridslusten avslappades ej heller. "Huggen och sticken" blevo djärvare, hänsynslösare. Deras samtidor hudflängdes och dess skribenter förhånades och förlöjligades. Redaktionen, "styrelsen" och tidningskomitén arbetade i gott samförstånd. Alla voro ena oantastbara hederskn yfflar!

Men så hände det! Det viskades om orätt fångna medel. Förskingring namndes. Tragediens dramatiska poänger blevo förnimbara. Brown & Lundberg kommo i onåd, — tillitrasslade affärer som ej kunde klareras uppdagades och kulminerade i Brown och Lundbergs arrestering. Det tog länge, innan dessa detaljer blevo kända på landsbygden. Tidningarna tego i det längsta. Till slut måste sanningen fram och det blev tydligt för den svenska allmänheten att Forum från början ej varit annat än **en enda stor lögn!** Den hade systematiskt finansierats med pänningmedel, som godtrogna personer tillsänt B. & L. t. v. b. till Sverige. Däri låg hemligheten till Forums regelbundna utgivning.

Så långt har jag i allmänna ordalag relaterat förloppet av denna obehagliga händelse. Det är emellertid nu vi komma till de intressanta poängerna, varvid anledningar yppa sig till reflektioner, som skola visa att vad jag ovan sagt om humbug har sitt berättigande.

Redan omedelbart efter Browns arrestering blev det klart, att de förskingrade medlen ej av B. & L. begagnats för egen snod vinnings skull, utan för finansiering av Forum. Alltså hade pänningarna kommit Forum till del. Hur uppfattade Brownys vänner och Forums styrelse sin ställning till denna sak? Då Brown befann sig i fängelse, oförmögen att slippa ut utan borgen och således förhindrad att bevisa i hur stor utsträckning Forum dragit nytta av pängarna — d. v. s. huru mycket Forum var skyldig B. & L. — vad gjorde styrelsen för att bistå sin förut avgudade hövding, som i oförstånd riskerat heder och ära, för att rädda Forum? Enligt referaten i tidningarna vägrade styrelsen och hans vänner att utlösa B. och ge honom tillfälle klarera affärerna eller redogöra för ställningen.

Här är ej frågan om det absolut vanvettiga och brottsliga i Browns affärstransaktioner. Ej heller tänker jag härvidlag på Browns avskyvärda smutskastningsmetoder, varav jag själv i betydlig grad fått lida. Här få dylika känslor maka sig åt sidan, tills den sidan av saken beskådas.

Jag anser emellertid, att Forums styrelse och Browns vänner gjorde sig skyldiga till den lumpnaste handling, som kan tänkas, då de ovärmodigt, kallsinnigt vägrade att göra något för de brottsliga. Vem voro i första hand skyldiga, att lösa ut honom? Hade de ej under hela tiden understött B. i alla hans företag? Då B. bedrivit sin smutstrafik mot enskilda och offentliga personligheter, då ädla strävanden och organisationer förlöjligades och B. härför attackerades, vem var det om ej dessa, som stodo **som ett livgarde omkring Brown?** Då B. låt storslaggan gå och på sitt okända journalistiska manér avslöjade och förföljde de flesta verkligt ärliga och oegennyttiga förgrundsfigurer i sv.-Canada, vem var det som av skadeglädje "tjöt", klappande B. på axeln och uppmuntrande sade sitt "Bra, rutet, lejon!"? Ägde man ej rätt begära, att dessa skulle ha trätt sin hövding till bistånd, — i en sådan knipa? Men nej, här sveko "vännerna". Humanitetsprincipen var ej värd mycket för dem i den minuten. Det ligger snuddande nära till hands, att antaga, att de helst sägo, att Brown ej skulle kunna bevisa Forums andel i de förskingrade pängarna! I sanning uppbyggande, — men så psykologiskt konsekvent! Supbroders solidaritet och vänskap har alltid saknat stabilitet i en knipa!

Forums styrelse och Browns f. d. vänner, trodde säkerligen att B. ej skulle komma ut, då ingen av dem löste ut honom. Att de, som Brown gjort till sina fiender, skulle frigöra honom, drömde de aldrig om. För dem voro de fullkomligt säkra. Det får väl också betraktas, som en ödets ironi, att de, som mest skymfats, mest förolämpats, hänsynslösast förföljts och förlöjligats av Brown, skulle förkunna det Sesam, som öppnade fängelsets portar för B.

Jag förvånas ej över att Holmgren, Johnson, Dahl et consortes får uppbära klander för sitt handlingssätt att ge borgen för Brown! I belysning av Browns handlingssätt i det förflutna gentemot dessa herrar, så vore det enligt hävdvunnen logik, naturligt om de med skadeglädje njutit av att ha sett sin tuktomästare i en knipa.

Humanitetsprincipen, rättfärdighetsbegreppet triumferade emellertid än en gång! Jag erkänner emellertid, att jag ej önskat vara i Browns kläder!

* * *

ÅTERIGEN befann sig Brown på fri fot, lyckades anställa laglig revisorer för att reda ut den trassliga härvan. Forumstyrelsen och Brown kommo nu i luven på varandra, och vad som sedan hänt har varit av tämligen tragi-komisk art. Brown tog anställning vid — S. C. T.! P. M. Dahl "växte i dimensioner", — reaktionären, svenskhataren P. M. Dahl! — medan B's forna vänner förvandlades till pygméer.

På sitt vanliga journalistiska manér behandlar han nu dagens frågor i reaktionens och kapitalismens livorgan, och varje ärligt radikal svensk arbetare måste nu begagna tänger för att kunna njuta av Browns visdom!. Som bekant kunde ingen ärlig radikal ta i S. C. T. utan att begagna tänger!

Med djup indignation tillbakavisar han beskyllningen att ha sålt sig till Dahl för trettio silverpänningar! Stackars Brown! Han menar, att man måste döma efter hans skriverier, då man skall bedöma om han sålt sig. Hur var det på den tid, då jag "tillfälligtvis" råkade dumma mig och publicerade ett bidrag i S. C. T.? Är det någon som minnes det? Togs då hänsyn till vad jag skrev? O, du stora humbug!

* * *

Brown har ej kommit av sig. Geniet är fortfarande kvar. Med patos deklamerar han, att hur dålig affärsman han än var, så var han likväl ej så likgiltig om Forums affärer, som den nya "olagliga" styrelsen. Han lät aldrig maskinerna stanna, utan Forum kom, trots allt, ändå regelbundet ut.

Ja då, ut kom den, även om det var fattiga arbetares hårt förvärvade slantar, som måste släppas till.

Tala om "nerves"!

* * *

FORUM är ej död. Den återuppstod från de döda. Vilket besparade Brown mödan att skriva en dödsruna!

Red. B. skäms nu över att från en tidningsofficin ett så journalistiskt eländigt alster kunde utsändas, som Forums maj-nummer.

Hm..... Hm..... Jag har haft nöjet läsa Forums majnummer. De vanliga absurditeterna, de hänsynslösa, barocka utgjutelserna, och de smutsiga stridsmetoderna gå ännu igen i spalterna..... Jag trodde mig ha fått fatt i ett gammalt nummer av Forum. Vore det ej för att namnen Brown & Lundberg figurerade överallt i Forum, kunde man tro Brown var i sitt esse med en av sina berömda avslöjningar.

* * *

Browns lärjungar och efterträdare ha lyckats bra i att snappa upp hans förnämsta förmågor. Deras plagiatism av stil och stridsmetoder, är verkligen mästerlig. Vore det inte för det allvarliga i saken hade man stor lust skratta åt hela spektaklet, men då man besinnar att detta går och gäller för "svenska kultursträvanden", då äcklas man!

* * *

Brown är nu i Forums ögon den gemenaste skurk, som finnes! Han utsättes för blodig kritik. Beskylles för att vara en misslyckad hybrid av sina f. d. medarbetare, och alla hans alster voro plagiat. Hans "omvändelse" tro de ej på, — han har aldrig varit en verklig ledare, hans senaste manövrer betecknas som "en för svensk smak vedervärdig sammanställning av en hattfull mans illvilja", "en inbilsk goddagspilts överspändhet" och en löjlig narrs "operabuffe"-upptåg!.....

Jag uraktlåter att säga om kritiken är berättigad eller ej. Vill endast påpeka det sorglustiga i det faktum, att då det minsta klander höjdes mot Brown i berörd riktning från annaj håll förut, så illvännades dessa nuvarande Forumgubbar väldeligen!

Så kan det gå!

* * *

Ett kostligt aktstycke är verkligen Forums styrelse "anmälan" i Forums majnummer, — i belysning av samma herrars handlingar i det förflutna! I dess redogörelse påpekas, att Brown redan i början av Forums existens ej fört böckerna ordentligt, att i juli månad 1920 "checkar" utsläppts av Brown till ett belopp av $509, ehuru inga pängar fanns på banken, att de sålunda visste att dess funktionerande tjänsteman "överdragit" i banken, — de visste även att Brown "lånat" Forum över $1,400, etc., etc., — detta till trots fortsatte de att engagera honom som red. och föreståndare! Detta till tros vårdades "gullgossen" på bästa sätt! Humbugen, skrymtaktigheten och inbilskheten underblåstes — och nu, då eländet gick i diket, — undandraga de sig allt ansvar! I sanning hjältemodigt, ädelsinnat!

O, humbug, vad du är stor!

* * *

OLIKARTADE reflektioner kunna göras med anledning av denna katastrof. Både ros och ris kunna ges. Vad Brown & Lundbergs handlingssätt beträffar är den under all kritik. Det är den mest vanvettiga affärstransaktion, man kan bevittna. Det är svårt att finna förmildrande omständigheter. Om Brown i en tillfällig knipa lånt av anförtrodda medel i god tro, att kunna återställa dem inom resonabel tid, vore detta ursäktligt. Men att oupphörligt fortsätta med försnillningarna, ehuru han insåg att den förskingrade summan steg oupphörligt, är till föga kredit för honom. Då tusenlappen var full borde sunda förnuftet manat honom att stoppa, även om han då nödgats "face the music". Medvetna lögner förbättrade ej saken. Och det mest upprörande av allt var väl att Forum in i sista minuten sökte bluffa allmänheten med stolta högtravande ord och fraser.

Då man således i humanitetens och rättvisans namn tar Browns parti mot den till vämjelse ansvarslösa styrelse, som vägrade att påtaga sig det ansvar som både moraliskt och juridiskt ålåg den, får ej detta tagas som ett försvar för Brown. Ej heller tror jag att de personer, som hjälpte Brown till en "fair chance", ändrat sin uppfattning om red. Brown. Min egen tro är, att B. till trots av den läxa han erfarit är samme man som förr. Styvsintheten och stormodet är svårt att knäcka. Några allvarliga tecken på bättring har jag ej förmärkt, och hur fulla av svada än hans försoningstoner må vara, så må jag ursäktas om jag drager dess äkthet i tvivelsmål. "Man är ju bara människa"!

* * *

Den fatala händelse, som sålunda timat är ej ägnad att sätta den förut fördelaktigare ställning. Den är vidbedrövliga tidningssituationen i en rigare än någonsin. De små svaga hopp, som möjligen förefunnits, att i svensk-Canada uppbygga en ren, radikal självständig tidning, som skulle representera de avancerade radikala idéerna och understödja alla sociala och humanitära strävanden ha nu för alltid eliminerats. Forum har så grundligt fördärvat sitt anseende, att den väl ej kan ifrågakommas som ett värdigt organ i berörd stil.

Svenska Canada-Tidningen, som väl egentligen aldrig kan bli en verkligt progressiv tidning, och aldrig haft en fullödig popularitet kan ej heller tagas i beräkning. Att radikalernas överhuvud åter låter sin visdom flöda i S. C. T.:s spalter, är endast ägnat att framkalla äckel hos sunt tänkande människor. Det hjälper ej hur acceptabla hans idéer äro. Man önskar se en man bakom orden, ej en jonglör, som tvingas att ta sin egen medicin, förtära sin egen osmakliga soppa.

Ovanstående artikel är speciellt skriven för Idog, som i dagarna utkommer. Men med tillåtelse av Idogs redaktion samt på särskild begäran intaga vi den i vår tidning. Artikeln är ju av aktuellt intresse samt kommer från ett håll, som ännu ej uttalat sig i denna sak. För övrigt är G. H. Silvers välskurna penna för välkänd att behöva rekommendation, fast han på senare tiden "legat av" litet från pennfäkteriet. Vi vilja blott göra en invändning emot hans påstående, att S. C. T. ej kan bli en verkligt progressiv tidning. Enligt vår egen och andras uppfattning är det just, vad den redan är och vad vi alltid sökt att göra den till, så långt utrymmet det tillåtit. Om ej våra förmågor i Svensk-Canada vore så splittrade samt ville hjälpa oss i vår kamp för progressiva idéer, skulle resultatet bli bättre. Vi äro öppna för alla parter, som i en sannt frisinnad anda sträva för sociala, kulturella och humanitära förbättringar till folkets bästa. — **Red.**

Utställningen i Göteborg.

Återigen tager jag mig friheten bedja om plats i S. C. T. för att säga några ord om ovannämnda utställning. Som känt är kommer Göteborgs stad att vid firandet av stadens grundläggning för 300 år sedan hålla en utställning och i samband med denna ämnar **Riksföreningen för Svenskhetens bevarande** anordna en avdelning Syftet med denna avdelning är, att såsom jag förut i denna tidning beskrivit visa, huru våra i världens olika länder kringspridda svenskar hava det i olika avseenden.

För denna utställning önskar Riksföreningen få fotografier av svenska kyrkor och andra samlingslokaler, skolor, barnhem, sjukhus m. m. vidare fotografier över utfärder, fäster och större möten religiösa och politiska såväl som andra, fotografier över framstående svenskar som avlidit samt av svenska hem visande t. ex. huru de hade det, som nybyggare och huru de hava det nu.

Sedan önskas ett exemplar av alla böcker och broschyrer som utgivits på svenska språket i utlandet liksom tryckta program för möten och konferenser, ja, med ett ord allt, som tryckts på svenska språket, som på något sätt kan illustrera livet bland svenskarna.

För den historiska avdelningen skulle det vara av stort värde att få en kort historik över svenska kolonier, deras grundläggning och utveckling hitintills.

Under min resa i Alberta har jag fått åtskilligt av värde, bland dem fotografier av 12 svenska kyrkor, några större möten, konfirmationsklasser o. s. v. samt den bankett som hölls i Wetaskiwin vid generalkonsul David Bergströms besök där 1916. Likaså har jag fått löfte dels genom brev dels personligen om åtskilligt. Så har jag t. ex. av fru Egnell i Winnipeg fått löfte om ett fotografi av en "picnic", som om jag ej missminner mig skulle vara den största samling av svenskar i Winnipeg.

Tackande på det hjärtligaste för vad jag redan fått vill jag ännu en gång å Riksföreningens vägnar vars representant jag är, vädja till alla som kunna göra något, att göra allt som står i Eder förmåga, så att vi svenskar i Canada må bliva så välrepresenterade som möjligt.

Saker avsedda för utställningen må sändas till mig under adress 396 Logan Ave., Winnipeg eller till denna tidnings redaktion märkt **Utställningen i Göteborg.** På fotografierna bör vara anteckna platsen och året då det togs m. m. så långt möjligt är.

Högaktningsfullt
C. J. Engvall.

PROGRAM FÖR SVENSKA BAPTISTERNAS CENTRALKONFERENS ÅRSMÖTE I WINNIPEG DEN 9—12 JUNI.

TORSDAG

Konferensbyrån öppnas kl. 7 e. m. Ombuden inlämna fullmakter och registrera. 7:30 sång och bönemöte. Ledare: J. Bergquist, Melfort, Sask. Konferensen öppnas kl. 8 av dess ordförande, J. P. Zettervall. Konferensbyrån rapporterar, utnämningskomitté tillsättes, konferensen hälsas välkommen av Alf. Peterson, P. M. Meyer, Wadena, v. ordf. svarar Konferenspredikan kl. 8:30 av A. L. Fredrickson. Suppleant: G. P. Mollberg, Stockholm.

FREDAG

Kl. 9.30 bibelbetraktelse av E. Berg, Kenora, över "Nya födelsen". Församlingsbreven. Rapporter av korr. sekreteraren, kassören och revisorerna.

12.00 middag.

2.00 bibelbetraktelse av J. O. Johanson, Port Arthur, över "Rättfärdiggörelsen". 2.30 rapporterar Brandon College genom prof. C. H. Lager. 3.00 rapport av konferensens evangelist, J. P. Zettervall. 3.30 rap. av missionsföreståndaren, J. P. Sundström. Kl. 4 talar d:r O. Hedeen över Allmänna konferensens verksamhet. Diskussion över frågor, framkallade av ovannämnda rapporter.

5.00 Supé.

7.30 ledes sångmöte av Ole Larson, Midale, Sask. 8.00 föredrag av d:r H. P. Whidden, president för Brandon College. 8.30 föredrag av W. E. Matthews, president för Baptist Union.

LÖRDAG

Kl. 9.30 bibelbetraktelse av A. J. Peterson, Tyndall, över "Helgelsen". 10.00 rapport av utnämningskomitén. Val av tjanstemän. Rapporter från berednings-, resolutions- och anordningskomitén.

12.00 middag.

2.00 bibelbetraktelse av P. M. Meyer över "Härliggörelsen". 2.30 ofullbordade ärenden. Diskussion över frågan: "Vilka äro villkoren för större framgång i vår missionsverksamhet i Kanada?" Inledare: J. P. Zettervall.

4.00 Utflykt. Supé.

7.30 missionsafton, ledd av Alf. Peterson. Mycken sång. Föredrag av d:r H. E. Stillwell, sekreterare för baptisternas i Kanada utländska missionssällskap, och av d:r F. W. Patterson, generalsekreterare för Baptist Union of Western Canada. Missionsoffer kommer då att upptagas för vår budget.

SÖNDAG

Söndagens möten arrangeras av anordningskomitén. Predikningar på förmiddagen, stort ungdomsmöte på eftermiddagen, predikningar och eftermöte på kvällen.

Delegater och besökare böra i tid meddela sig hos den inbjudande församlingens lärare, Alf. Peterson, 408 Alexander Ave., Winnipeg.

Komiterade.

PROGRAM FÖR BIBELKONFERENSEN SOM HÅLLES I SVENSKA BAPTISTKYRKAN I WINNIPEG.

Från och med den 29 maj till och med den 5. juni, 1921.

Söndagen den 29 maj.

Kl. 10.30 f. m. "Avsikten med bibelkonferenser" J. P. Sundström, missionsföreståndare

Kl. 4 e. m. "Bönen och själavinnandet". Miss Anna Bergstrand.

Kl. 7 e. m. "Är bibeln Guds ord?" Pastor P. Alfred Peterson.

Måndagen den 30 maj.

Kl. 3 e. m. "Bedjen fördenskull skördens herre, att han utsänder arbetare till sin skörd" Rev. O. H. Walby, Ph. B. Representant för den **skandinaviska avdelningen av "The Manitoba & Saskatchewan Bible Society."**

Kl. 8 e. m. "Bibeln och Darwinismen". Rev. Anton Buello, för många år luthersk professor.

Tisdagen den 31 maj.

Kl. 3. "Var och en som beder, han får". Miss Anna Bergstrand.

Kl. 8 "Vad lär Bibeln om människans tillstånd efter döden?" Rev. Anton Quello. Sång och musik av baptistförsamlingens strängband.

Onsdagen den 1 juni.

Kl. 3 "Om I bedjen något i mitt namn, skall jag göra det." Rev. Anton Quello.

Kl. 8 e. m. "Den första uppståndelsen och vad som därmed är för knippat". Pastor P. Alfred Peterson. Extra sång.

Torsdagen den 2 maj.

Kl. 3 e. m. "Och trons bön skall rädda den sjuke" Pastor P. Alfred Peterson.

Kl. 8. "Antikrist och den stora vedermödan." Missionär J. P. Sundstrom. Sång och musik av Elmwood missionsförsamlings strängband.

Fredagen den 3 juni.

Kl. 3 e. m. "Om vi bedja något efter hans vilja, så hör han oss". Rev. O. H. Walby, Ph. B.

Kl. 8. "Kristi uppenbarelse och tusenårsriket." Pastor P. Alfred Peterson. Sång och musik av frälsningsarméns strängband. Adjutant Peterson medverkar vid detta möte.

Lördagen den 4 juni.

Kl. 3 e. m. "Vadhelst vi bedja honom så få vi, emedan vi hålla hans bud och göra det som är behagligt inför honom." Miss Anna Bergstrand.

Kl. 8 e. m. "Vad lär bibeln om människans slutliga tillstånd?" Missionär J. P. Sundström. Extra sång.

Söndagen den 5 juni.

Kl. 10:30 f. m. "Vilka äro de bibliska villkören för väckelse?" Rev. Anton Quello.

Kl. 4 e. m. "Evangelistverksamheten i Nya testaments ljus." Evangelisten J. P. Zettervall.

Kl. 7 e. m. "Det nytestamentliga församlingsbegreppet och församlingens uppgift." Missionär J. P. Sundström. Extra sång.

Upplysningar.

Eftermiddagarna äro särskilt avsedda att vara till uppmuntran och väckelse för de kristna. De komma att vara under ledning av bibelkonferensens bönekomité. Varen alla välkomna till dessa högtidsdagar!

Understöd Saskatchewans Agrikulturella Föreningar i att Refrårnja Vinstgivande Jordbruk.

Det finnes etthundra och fyrtioen jordbruksorganisationer i provinsen Saskatchewan med ett medlemsantal av över 20.000, vilket på det högsta befrämjar provinsens jordbruksintressen. Dessa organisationer distribuera årligen priser för aktuella jordbruksutställningar till ett värde av över $125,000 samt erhålla regeringshjälp för omkring $85,000 i understöd för sitt arbete. Under det de arbete de utföra är av största vikt och värde kunde deras nytta bli betydligt förstorad om istället för 20,000 medlemmar de hade 40,000 eller fler medlemmar, som det borde vara i en så stor agrikulturell provins som Saskatchewan.

Agrikulturorganisationen borde vara för farmaren vad handelskammaren är för affärsmannen. Stöd er organisation och gör den än mer nyttig för edert distrikt.

VAD DE KUNNA GÖRA.

Deras verksamhetsfält är stort men deras huvuduppgifter äro två — skörd och kreatur.

1. **För att hjälpa skördproduktion och förbättringar** finns det
(a) Säningstävlingar för att stimulera omsorgen för utsående av skördar.
(b) Sädestävlingar för att öka förråden av vete, havre, korn, lin, råg och gräsutsäde.
(c) Sädesutställningar för att uppmuntra försäljning och utbyte av bättre utsäde.
(d) Utfodringstävlingar för att befordra prov av majs, solrosor, klöver och annat gräs som är nödvändigt för jordens förbättrande och uppfödandet av kreatur ävensom ersättning för trädegärden.
(e) Plogningstävlingar för att utveckla färdighet i jordens bearbetning.
(f) Trädestävlingar för att lära de bästa metoder att tillreda goda sädesfält, genom att utrota ogräs och bibehalla fuktigheten.
(g) Trädgårdsutställningar, (i samband med utsädes utställningar), för att vid lämpliga tillfällen och på ett rätt sätt underlätta utställandet av grönsaker och övriga produkter.

2. **För att främja bättre kreatur,** finnes det
(a) Hingstutställningar, för att uppvisa de hingstar som äro tillgängliga för betäckning.
(b) Tjurutställningar för att förbättra våra kreatursuppsättningar genom att anvanda bättre rastjurar och utrota de uppblandade tjurarna.
(c) Kalv- och fölutställningar för att uppmuntra de yngre utställarne och lära dem nyttan av bättre raser.
(d) Fjäderfä utställningar för att befordra fjäderfäindustrien.
(e) Tävlingar i bedömande av kreatur för att öva gossarna och flickorna samt de unga männen i att bedöma kreatur.

Det finnes likaledes **tävlingar för god farmning** varvid förträffligheten i jordbrukspraktiken vanligtvis jämföres, och

Sommarutställningar, tillåtande sammanförande och jämförelse av olika slag av agrikulturella produkter.

Jordbrukarföreningar stå under ledning av Extension Department av the College of Agriculture i Saskatoon, som också anordnar utställningar och förser prisdomare; priser utdelas och dessa betalas av Department of Agriculture.

VILKA DE HJÄLPA.

Jordbruksföreningar betjäna ett område av trettio mili — eller femton mil i varje riktning från sitt huvudkvarter. Vilken som helst farmare inom ett sådant distrikt kan bliva medlem och komma i åtnjutande av dess förmåner.

Kom med idag — hjälp er förening och den vill hjälpa er — en annan form av den "sammanslutning som gör Saskatchewan så berömd".

Vidare upplysningar angående dessa tävlingar kunna erhållas från sekreteraren av eder jordbruksförening, från The Director of Agricultural Extension, Saskatoon, eller från

THE DEPARTMENT OF AGRICULTURE
REGINA, SASK.

UNDERSTÖD

IDOG!

Bliv prenumerant på det svenska nykterhetsfolkets i Canada egen tidning!

IDOG kämpar för nykterhet, kultur och upplysning!

VARJE nykterhets- och kulturintresserad person bör skaffa sig nästa nummer av Idog, som i dagarna utkommer.

INSÄND en dollar till Idogs expedition, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. och bliv prenumerant.

MAJNUMRET utav Idog innehåller bland annat följande läsvärda och goda artiklar:

Maj ..... Vårfantasi för Idog av O. L. Holmgren
I blixtbelysning ..... för Idog av G. H. Silver
Nationernas förbund ..... för Idog av E. A. Nylund
En verklighetsbild från det nuvarande samhället.

Just i denna frihets namn bör förbud krävas Dr. J. Schaffenberg.

En del välskrivna och konstruktiva ledare av Ingenjör E. L. Holmgren, Idogs redaktör.

Gynna Våra Annonsörer

C. S. Petterson upprättar en musikskola. Enligt vad en dagtidning i Chicago, nyl., visste meddela, och efter vad som för övrigt viskats man och man emellan sedan några veckor tillbaka, har vår landsman C. S. Peterson, chefen för Peterson Linotype Co. och ordförande i Svenska klubben och Swedish Choral Club, på senaste tiden beslutit att upprätta en musikskola i Chicago någon gång nästa höst. Konservatoriet ifråga skall enligt planen erhålla namnet Chicago Master School och blir efter vad det uppges det första i sitt slag i landet. Elevernas antal kommer at begränsas till 48, och inga ändra komma att vinna inträde vid institutet än sådana som verkligen visat att de äga musikalisk begävning. Klasserna bli till antalet fyra: en för sångare, en för violinister, en för pianister och en för kompositörer. Samtliga elevers utbildning kommer att bekostas av Petterson.

På Fiji där 40,000 importerade hinduer arbeta på sockerplantagerna, fruktar man ett uppror på grund av de höga levnadsomkostnaderna och den låga betalningen.